

Sen Pyhän Kolminhhteyden sunat-
tuun Nimeen.

Suusi

Christillistä ja Hengellistä

Wirttä,

Ensimmäinen Wirtsi

Sistä tundeimattomasta ja helwettijn pain-
nawaisesta epäuscosta.

Toinen.

Sen oikian / elävän ja autuasi tekewäs-
sen Uscon caipauyesta, josta yri ikeens coettele-
wainen sielu rucoile, että Jumala Jesusen täh-
den Pyhän Hengens cautta sen hänen sydäme-
säns waikutta ja kirkasta tahdois

Colmas.

Ripille ja syönnin päästölle mennessä

Neljäs.

Siellä Palatesa

Wijdes.

Herran Ehtolliselle mennessä

Ja Enudes wirsi.

Siellä palatesa

Pränttiijn annetat vuonna 1768.

Se Ensimmäinen Wiersi:
Epäuskosta

W. c. D JESU Christ sä autunden:

v. I.

Woi! meitä epäuskoisi, Quin tolem
raskast rickon? Tairvast wastan ja
Isäkin, Hänens edesäns joutunet
wisoin; Enme oll' mahdollifet
kusutta, Jumalan lapsix luetta, Sill' syndim
plös huuta.

2. Ne caieki on wääräsä uscosa. Quin ei
tunn igens ja JEsust, Pais nijsä harwoisa wa-
lituisa, Quin koettele igensä wisust, Heisä se
näky hedelmistä, Ett' owat syndynett hengestä,
Quin uscosa wittawat mailman.

3. O! Laupias Isä Pyhä Jumala, Kol-
minaisus woipa suuri, Pääst' meitä epäusco-
sta, Autt' sinun tundos juuri; Sit' eläwä us-
coo ruoileman, Sill' ei Herwan pelko olec-
taan, Macunnasa caikes' cankas.

4. Wan Sodoman synnit hirmuiset, Meis'
owat julki ja sala, Caie' epäuscon sikiät,
Hedelmät häijyt meis' pala; Woi! mihing' at-
can'

can' olem' elänet, Ett' olem' sielum' tappa
net, O! jos sen tundi sin, Ferran.

5. Ah! Jesu se ennen näntä meill' Cuin
tulemme cuollon Käten, Ja duomio sta wapah-
da meit', Kost astumme Kaswois eteen; Sei-
so Jesu! silloin puolelliam, Ja ole edes
wastajam', Sun Jhas oikiass' Kädel'.

6. Ah! Jesu, pinas, ansios tähden, Saat'
synnin Kaubistius meille, Woi! Kost em' sit
sure sielum' tähden, Eyd Jesu tundomme pää-
le: Ettei meit' nielisi helwetin haut, Mä
Jesu sun cuolemas cautt', Meit' huckan
anna tulla.

7. Ah! Jesu meitä istuta, Sun wiinamäkees
wiela, Ohdakeet nisuus myös muutta, Sa-
nas cautt' Henges työllä: Kastell' Jesu ja
sonnita, Wuohet lambaix Kään' ja saatta,
wedä meit', laumas tygö.

8. Woi! meit' waiwaisis pienis' suuris'
Cuin olem' asum' täällä, Kostimis' ryhyis',
ja Kiwi-muuris', Kuoleman wikatteen päällä:
Synnin all' aina ryhkydes, Pirun Kouris'
ja yspendes, Olem' omat murhajam' julmat.

9. Woi! ettem' ymmär' sitä sure, Ett' Je-
suren sydändä syndim' aiwan sur julmast Kyla
lä pure, Jost wihans' suttopi syliin: Eill'
meidängin Suomen-masain jo, Verkell' min-
uusia tapoja tuo, Joit, pacansis nähd' eik'
Kuulla.

10. Sentähden uscowain ymmärryres, Hen-
gellisellä muoto, Merkit on Auringos, Kuus,
jatahdeis, Mut ei sit' ymmärrä luondo: Wan
Jhan lapses, he todella, taitawat sano sen toi-
mella, Wanburseauden Auringosia, II,

11. Ei JEsus isaa sydämijn sisäll' paista.
Sill' tundom on nuckun ja lukitt' ett' synnin
pimeydes juostan, Ah! wahingom joca meit
huwitt' jost sielumme itila on sangen walju
Ei sinne JEsuxen walo mahdu, O! pelljättä
wä pimiätt' loucos.

12. myös Jumalan, lapsit sitä sure, ett' Kuu
on piminy maasa, Jost heidän sydämmens
haicku tule Et seurakurd, synnin suosa, Ma-
ka cuin waiwainen lammas lauma, ei iksiäns
sit' auta taida, Ah! JEsu walais' ja auta.

13. Viel' piscunnen lauma myös sengin nä-
ke, Ja surkiast sitä cans' huoka, Ett' tähdet pimiäst
paista tänne, Se opettajain on luocka: Kuin
cansan edesä loista sijn, Ahneudes ja ridass'in,
O! sofiat taluttajat.

14. Hee hynwä siemendä paljo haska, ei Kyn-
nä, ei Kylwä oikein, Owat niin Korwes, cuin
Ketut wiekat, nouta miel' suruttoman sangen:
Laiikasti, hauckuwat Koivat owat, Mailman
ja oman wazans orjat, Jäiiser wahingox
lambaill'.

15. Ei huuda he totutta rohkiast, Wan omay'
Kuniar' suurex' Mailman! mieliy Kawalast,
Ei tahdo pann' iksiäns uhriy' Ettei louckaisi
miel'dä lihan, Jost jouduis sitte nijden wihaan,
Cuin jotain mailmas ombi.

16. Ei huoli he omasta tunnošta Waicka
se todista toisin, Ett' HErra uhea raamatusta,
Surmat ja panna poisi, Ja sans palca pai-
menill', Cosca hän tule Duomioll' sill', Men-
gät saman suden halduun.

17. Cuin

17. **C**uin päästitte lunastettuni, **J**oit emät
werellän ostin, **N**äin minä nyt teillen tacaisin,
Mayan ja cowasti ruosfin, ei auta raha, oppin,
juonen, **W**aicf sillä suurell' nimell' ennen, **J**a
rühannill' ostite lauman.

18. **E**h' sarnaisit cuin **E**ngeli siell', **J**a pa
nitte parhanne päälle, **N**ijn päästyä jäll' cuin
Perweli, **S**utten saaliy hajoitit jällen, **L**am
bat eryyijn sinne tänne, **E**i hywä paimend et
zi tiennet, **W**aan seuraisit pascapaimend.

19. **J**ong' sydän nyt totudest pacahstu, **J**a
salaisest suuttupi näistä, **E**äst' cauhistu tunno
sans' wawahstu, **H**e osalliset on is' siitä, **E**i
pääse he ennen wapari, **C**uin toisen kerran pa
pivi, **H**engesä tapahtu muutos.

20. **S**itt' wasta he oikein halaja, **C**uin **P**ies
tari **H**Erran lauma, **K**uecki nijn **J**Esuren ca
rikoja, **E**ttei heit wirald pois panna, **J**oit ai
wan harwoi siell' ja täällä, **T**ähtiä otawas i
dän tiellä, **D**ikeit opettajit löyhty.

21. **C**uin lambait ulos suden suusta, **C**ai
fell' halull' ja woimall, **P**yytä ei huoli mail
mast muusta, waan **J**Esuren esicuwall', **E**lä
mäll', työllä sen toder näyttä, saarnois, ripis
nijn puhens kättyä, **E**tt ervitta wuohista lambat.

22. **E**i he mieliy elä mailmalle, **W**an nuh
teen andawat caicfill', tyhmill' ja taitawaisil
le toden sanowat sydämell' raitill', he coets
tele ja tutkistele, euing' sielut **H**Erras culjes
stele, **J**a **J**Esureu uscos woi caswa.

23. **H**e **M**oseyen, **A**aronin peräsä, **P**ane
aidan wäräjäs seisw, rucoilewat henges sydäm
mesä, **E**ttei **H**Erra maata sais kiro, **H**e jub
ti ja

Kija sala lauman tähden, tekepi työtä. Autu-
den päälle, Ettei murhan Engel sais surmat!

24. Ett' karhun ja Falopeuran voitais, Ja
suden suust lambat sais' ulos sitt' Christusen
waldacundaan tuottais, Jost' rohkiast' seisoi
wat maros, sentähden heild' uni yöll pakeni,
Ja päiwällä helle polteli, O wirea paina-
wat pallo.

25. Tuin ijes cowa colistele, Kull' kyndäwän
häriän päätä, Niin heidängin, päänsä har-
mar tule, Työsäns ajattelles tätä, Ett' ensin
pitä Lewin huonest, heist' alcaman duomio to-
dest, Lamban ja lamban wälill.

26. Ah seuracunnan meno tosin, Hywään
eli pahaan pallo, Seiso opettajain päällä myöskin,
Cuing he esimerkillä walwo, Ain HErran
cansan edesä tääll, Caike heit hywäll' ja pa-
halla sääll, Wois k'rtit caick' hecumat heittä.

27. Ah! Jesu sä kircas auringo, Walais
is' pimiä cunta, Sill' sinun seuracundas is,
On musta cuin symin locaa, Illä tule wiellä
duomiolle, Etttei pyhä weres hukkaan meille,
Wuotanut olisi päällem.

28. Oli paimen Jesu kircas ylhäll, Paista
pimiäin tähtein päälle, Cuin cuxumat on juo-
set sisäll', Opettajay cansalles tälle, Ain heille
uus ja puhdas sydän, Hengelläs herät ett' he
pyhän, Sun perimises caisis caunist.

29. Ah! rackain Jesu elon HErra, Lähett'
hywiä paimenita, Joit' lambat autudexens seu-
ra, Synnyt uudest, sarnaita, Sun wiinmä-
kes thöhön wiellä, Ja pida ne kirkat tähdet
täällä, Opettajat ylhällä woimas'.

30. Myös Jäs edes seisossas, Jesu cun-
nian Cuningas suuri, Muista sun rucourisas,
Woidelduam Cuningast ruokin, Cans' heimo-
cundans caieki aina, Ja Esivalda meidän oma,
Mut' Jesu heit tahtos tekeen.

31. Siuna, walais warjell' täällä, Sitä
me sinulda pydäm, Suo Kuningam cauwan
hywin elä, Polwi polwelda, ain' oll' Jäm,
O! Ylipaimen Jesu pyhä. Ann' henges ma-
nata hälle hyvä, Jäs Armo-istuimen edes.

32. Jost heill ja meill ain ilo olis, Etts mu-
rehti muistat caieki, Ja ihmisten lapset Jän
löydäis, Sitt' Jesusta seuraisim ratki, Hänen
ansions woimall' heräisim, Uscoll' Ewangelii-
mist näkisim Jesuren pinan ja cuollon.

33. Hänen rackaudens niin tundisim, Ett' sa
sydämmisäm palais', Wiell haawojans myös
tutkisim, Cans wert ja cuolematans', Joill'
Jesus meill autuden ansaisi, Ett' eläisim,
cuolisim luojas kijn, Colminaisudes pyhä.

34. Joll' ylistys, Kiitos, cunnia, Quin loi,
lunast' ja pyhitt', Olcon hänelle corkia, Ett'
armon ja autuden taris', Ain yhteisesti caieki-
le, Erittäin nislle sieluille, Quin uudet luondo-
cappalet owat.

Se Toimen Wiest.

Sistä Dikiasta Uskosta/

W. c. D Jesu Christe wiatoin, n.

I. v.

Mh Jsa Jumal Jesuren, Hengelläs he-
rät sydämen, Walaise Sielun mieleni,
Pääst wallal side Kieleni.

2. Si

2. Siinä Herrä synnis sokian, Sauluren
lastes wainojan, Zeit hänen pyhäy Pawaliy,
Sull walituyi aseher.

3. Niin awa minun silmäni, Ett' nämät ar-
mon päiwäni, Hengellisesä walosa, Nousis
mull iloy' tunnosa.

4. Ah rakas Jesu sarwuta, Ott' lambaas
fiin ja kolkuta, Päääl patunehen ydämen, Tuin
tylmä on ja kiwinen.

5. Woi! se on kowin suljettu, Synnin maan
tievi tallattu, Woi! wieläkö se käändyne, Di-
tiahan uscon wäändyne.

6. Ett' Herran samast hedelmät, Aikans
cannais eläwät, Jesuren mielen jälkehen, Au-
tudest tulis murheseen.

7. Sill' halu ja taht' olis mull', Armostas
nekin owat tull'. Mut' Jesu wilpittömävi,
Ett' Sielun lewon löydäisi.

8. Waan Jesu ann' myös woima mull,
Cos' halun tahdon annoit tull'. Waan cuiteng'
sit wiel murhedin, Jos synd' on tutt' muld'
oikehin.

9. Ah se on wiel mun pelkonan, Ett' seison
niincuin alallan, Ei oikia kirjut olekan, Mikä
täst' loppur tullekan.

10. Sitä rauka walitan Jesu sull. Ett'
se on waarallinen mull, Oll' tietämättömydesä,
An Jesu se mun ymmärtä.

11. Jos olen poses cadonnu, Eli olekos salan-
nu, Jhes minulda Jesuren, Ah! an se Jesu
cutayen.

12. Älä anna ydennäädä mun, Wajota
enä Suruhun, Waan walais Herrä Jesu-
ren, Ett' oikein tilan tundenen.

13. Ah, Sinä tiedät Jesu mun, Ei sydämen tull itkahun, Tain surkeuden ylike, Cost' ei tundoan duomike.

14. Ah lienekö se patunu, Suruttomuten nuckunu, Ah! Jesu cowall wasarall, Lyö armos herät sanas all'.

15. Ettei se tulis ijäisen, Wasaras alle tulis sen, Tuin hacta niistä waiwaisi, Uudesta syndymättömi.

16. Viel caickein suurind asia, Cull Jesu peni puhua, Tahdoisit nöhräst sydämešt, Tuule tätä Jesu armoisest.

17. Sill' murhe sijt on salainen, Ett' sielun ombi sumuinen, Pelkän ei autuay tekewä, O le mull usco eläwä.

18. Waan sitä wastan waiwasus, Tunnos sydämes caipaus, Mull ombi Jesu perähäs, Jost Sielun ombi kyl hädäs.

19. Mut en taid' ymmär puhua, Suullani sielun asia, En rohken usco omista, Waan jos hedelmät todista.

20. Niin olis sitten toivos sijt, Jos ne minusa caswaisit, Sill' oikialla tawalla, Loistaisit joca haralla.

21. Ett' hengellinen waiwainen, Olisin synnill wihainen, Cans pyhäll rackaudella, Ehisin Jsaän Jumala.

22. Ja Hengen rackaudella, Taidaisin Herru rucoila, Halu olis perän Jesuren, Christuren yhdistyrehen.

23. Myös Hengellinen rackaus, Lähimmäiseni holhous, Siunasin hywä tekisin, Jumalan lapsi seuraisin.

24. Wan näisä olen wajaawa, Hengen a-
wuisa puuttuwa, Sentähden luulen mä sen
nijn, Ett' Herra uscon salapi.
25. Mutt jos ei tämä näin nyt lie, |Waan
että sydän harhan wie, Sill' epäluon uscolla,
Nijn hiwut pyhäll' tulella.
26. Se wiefas sydän saastainen, Puhdistu
Jesu suloinen, Sun werelläs ja hengelläs, Ei
oma järki auta täs.
27. Ah lunastajan Jesuren, Ansios tähden
rucoilen, Lahjoit eläwä usco mull, Oikia joll'
autuax taidan tull.
28. Ah! Jesu uscon alkaja, Päättäjä olet
oikia, Opeta mua cakoman, Sun päälles us-
kon tuleman.
29. Herra Jesu woipa wälimies, Ei muis
oll' turwa täsä ties, Euhungas menen cuitens-
gin, An' usko joll' sus pysyn kijn.
30. O! Jesu lunastajan sijs, Sun pyhän
Ewangeliumis, Sen caute' mua wudest synny-
tä, Uscon walist ja sytytä.
31. Jesu Isäs polka ainoa, Sinä uskon
woit mus waitutta, Lait hywax Jesu racka-
han, Sun Isäs edes asian.
32. Sit omareni tunnusta, Rohkiast tohdin
omista, Pekkämät sun njn nimitän, O! minun
oma Jesuren.
33. Rucoilen wiel sua Jesu pääst', Mun
sydämeni wallal täst', Sijt orjalifest pelwoista.
Jock lain alla rasitta.
34. Quin estä oikian uscon sen, Joll' Sie-
lu tunde Jesuren, O! mihingä sen wertahan,
Quin oikian uskon tullahan.

35. Se on kuin taitavan pitohon, Väsis
Kesyen ilohon, Sitt' rackauden Kesyen,
Tundepi Sielu suloihen.

* 36. Se lämmittä niin sydämet, kuin au-
ring' kedon luekaiset, An' Jesu näitä tutaren,
Uscos ja henges kaswaren.

37. O! Jesu aino perustus, Oll' autudeni
rakennus, Opet mua Sulda pyttämän, Ewan-
geliumist löytämän.

38. Uscos ja elon hurseaut, Ja ensist' puh-
dast sydänd' uut, O! Jesu Lunastajani, Sä
tiedät parhain tarveni.

39. O! hyvä Jesu suloinen, Oll' minullengin
Jesuinen, Sun nimes Jesu wapahsta, Sen-
tähden minua armahda.

40. Te mulle nimes jäskehän, Ett' sä sit'
duomion etehen, Wedä mua syndist kirottu,
Ett' nimes Jesu on siunattu.

41. Ah euing' on Jesus ihana, Jos Sie-
lu oikein halaja, Niin ett' se tulis ainoax,
Jesus häll' parhax tawarax.

42. Ah mitä taidan paremba. Toivotta
autut suremba. Nyht enä tämän ylise, Cost'
sielu Jesusist nautike.

43. Herra Jesu lastes joukshon, Ota hää
Salls louckohon, Muu olet sijny' syndyny',
Kärstin, cuollu ja heränny.

44. An' Jesu se mua lohduitta, Uscos ja
rackaut waikutta, Etts Jesus olet wainwaisell,
Minulle Suuri syndisell.

45. Oll' Jesu eläis cuoles mull, An' duo-
mioll' Isäs siunat oll', Mut' ansios pääalle uscos-
seoman, Herra Jesu asu sielusam. 46.

46. Sit kiihollista puhetta, Sull ylistyst
ja kunnia, Mut Jesu tääl jo alkaman, Ja
Taimahaas sit weisaman.

Se Colmas Wirsi.

Ripille eli synnin Väköstölle menneä /

W. c. D! Jesu korkein lohutus, ic.

Ah! minä suuri syndinen, Sun tygös
Jesu tulen; Sill' tondon on niin saa-
stainen, Ett, epäilyes olen, Jos Her-
ra armoins ottane, Yhden näin julman syn-
disen Tuin riinä curja olen.

2. Waan sitä wasten mailmaan, Sā Je-
su tänne tulit, Syndisi vastaan ottaman. Sen
is' luvannu olit; Joist olen suurin joukosa,
Kaikisa pahois tegoisa. Ah! Jesu kadhad puolen.

3. Sitten mä sinun tundemaan, Tulen, o!
Jesuxeni, Kuin tunnosani saarnaman, Saa-
rutwet Pohā Hengi; Hän synnin tunnon wai-
kutta, Mut' Jesu etten tukauta, Sun armo
wäikutustas.

4. O! Jumal puhdist minua, Sun suuren
armos tähden, Sitt' nöyräst opet sinua, Kii-
tämän kaikem nähden, Kaikesta sielun woimas-
ta, Tuin ikäwoise suuresta, Sun armo pi-
saroitas.

5. Ah! armada mun päälleni, O! Jesu,
armon ajas, Että kaik' ripin käyndonni, Ollis
sull' iloy tairwas, Ja ei sill' pirull' julmalle,
Kuin epäillyreen wiettele, Niit', jotka ansios
turwa.

6. Sā

6. Sä Jesu ansios woimalla, Särjet sen pahan paullat. Helwetin tornist atullas, Min ulos autat alat, Niit, eryneitä sieluja, Wevelläs lunastettuja, Kuin sinu' auvens huuta.

7. Sentähden auta armostas, O! Jesu Jäs edes. Pyhi pois welkan kirjastas, Kost minä tulen hädäs, Euld' Jesu ander anoman, Mun syndejän, Kuin kauhian, Sielulle surun saatta.

8. Ah! Jesu weres pisara, Se woi mun kyllä autta; Waic' olen suures welasa, Mun pahatekoin kautta, Ei ulkonaisest' ainoast', Waan sisällisest' kauhiast'. Lain käsky kymmend' wastan.

9. Se syndi mull on hirmuisin, Kaickia muuta raskain; Ah! Jesu ann' oikein tunnen sen, Ettei rackaus Henges paistan, Wastan mun Jumalatani, Waiwainen rikoin lijttoni, Ei kain paimenna olles.

10. Siel opin turhaan lausuman, Kolminaisuden nimen, Kuullin mailman pauhinan, Tyhmain ihmisten puhen, Koht' heidän kansans huutaman, Verkelet ja sitt' Jumala, En eroitust' siin tehnyt.

11. Waic' uhkayel waroitti, Muist' Pyhä Lepopäiwä, Silloin kauhemin hartasti, Tahdoin kaic' synnit tehdä. Silloin ne parhain menest' mull', Kuin satan annoi mielen tull', Galaiset julki synnit.

12. En Herran käskyn jälkehen, Kunnioitan Isä Niitji. Sydämmen paisui täyteen, Heit' wasian ynseys petti. Zollei juur julki lyömisell, Niin monell' muulla hirmuisell', Käytös, pyheet sen todist.

13. Näin sydämmesän murhaisin, Mun lähimmäistäni,
Min monda sata tuhansin, Waic-
kei juur kadellani; Kuitengin Sielun puolesta,
Heill' olin julmatappaja, Haitteull pahan suomul.

14. Woi kuinga usein rakensin, Wuoteni
helwettihin! Ett' ajatella rohkeisin, Koff libald'
wieteidihin. Rakastaan rietast' saastaisut', Kuin
helwetisä polta luut, Jäsennet yrimengin.

15. Viel warastannu waitwainen Olen mä
Lähimmäisen; Sill' omaisuttans pikainen, Nyö-
stämän kaickinnaisen Olin ain walmis häwittäään,
En koscan hywä tekemän, Oll' rackaudest walmis.

16. Waan wäärän puhen wihan kans, Christ
welje fiant' wastan, Julki ja sala kunniaastans,
Heit' muiten edes lastan, Wieckalla kielell'
kaullansa, Leikan olen heild' krununsa, Häwäi-
stä häjyst' pyysin.

17. Myös lähimmäisen omaisutt', Kiindiat
waldolista, Himoihin kaickinaist' ja puut', Miest
waino, palkollista, Joist' olen welas suuresa,
Sumalan edes tunnoisa, Ett' kaikis riekon olen.

18. Sentähden Clemenditkin, Kandele kaicki
päällen, Ei auta hywät työni sitt', Satan on
joukos jällen, Kuin sano Herrra Jumala, Duo-
mitse paha palvelija, Mun kansan kadoturen.

19. Kuin kuwas waattes wahetti, Rauhian
kaupan teki, Syndins kuin meri lainehti, Jul-
mat kuin wuoret ombi, Fairwas ja pilwet kan-
dele, Mun päälleni ja sanele, Nuringon saat-
ten annoin.

20. Ilma, maa, wesi sanowat, Me leiwän,
työhot, Linnut, Annoin, teill, tarpey tulivat,
Luojan

Luojan lahjat ain' tiukuit, Wijnat, kalat ja
kaicki muut, Luondokappalet yritt puut, Teill'
palwelluxer tuotim.

21. Waan kuinga olet kätttänet, Näit Luo-
jan kunniaxi, Ett' kistost' hänell' andanet, Muutt'
lihan hecumari, Olette kätttäen alati. Sentäh-
den rangaisuxeri, Nyt käändy kaicki karway.

22. Tuli ja walke sanopi, Minus he poldet-
takon; Kaick' ilma tuulet huutapi, Meisä he ku-
lukohon. Maa wesi sano ahnehti, Sisällens hei-
tä nielepi, Kuin Chorän Abiramin.

23. Engelit pyhät wiellä siellä, Duomioll' pääs-
le kanda, Kuin wartioksit kyllä täällä, Kaa-
matt' myös tietä anda; Niin että Herran kati-
kin, Duomise päälle kandapi, Kans omatun-
do tuimin.

24. Viel kowin on päällä kandaaja, Jk Jus-
mal hurskas Duomar, Kaickien toiden maraja,
Ei kuningaita kumar, Wan anda ansion jälke-
hen, Jokaisen nasa kätehen, cuing kukin
omat tehnet.

25. Ah! Herrä Jesu auta nyt, Sun weres
Henges kautta; Sill' ei mun omat rippin työt,
Woi sieluani autta: Luojan ja Iustuin kandestä
Lundoni soimauxesta, Wan sinä Jesu yrin.

26. O! Pyhä Hengi kirkasta, Mun uskon:
Jesuresa: Wieroita pois mailmasta, Hallis-
mua woimas kansa, Etten täst edes ikänä
Sua murhellisex misäkän, Saattaisi elämällä.

27. Anna mull' Jesu armoja, Ett' Isäs kasa-
woin eteen, Tulen kadonnut tuhlaaja, Kuin y-
kivottu rieten, Andaman igen arwata, Niin et-
täs taidat kasahta, Mun synnin orjan puolen.

28. Suo

28. Suo spettajan woimas kautt', Lyöda
nijn tundon päälle, Ettei mun oma apun aut,
Mutt ansios turwan jällen. Ann palkweljas pu-
hu nijn, Että mun oma tundoni, Ja sielun
selkeis synnist'.

29. Lyö Jesu sangar miekallas, Rowain sy-
dänden päälle; Tunge nijt läpiž sanallas, Ja
wuodat öljys jällen. Walais nijt kaikki sieluja,
Jotka ei pieni suuria, tun' synni ripill käydes.

30. Ann' wakutus myös tunnollen, Kuin syn-
nin päästön kuullen, Suo usi woima saadaxen,
Ett' omas Jesu olen, Sun Henges todistuxen
kaut', Mua oikiar rippi lapsen aut', Murheni is-
loy muuta.

31. Sen päälle Amen sanon nyt, Sinull' O!
Jumalani, Etts andex annat welkan synt, An-
sion kautt' Jesuxeni. Ja Pyhän Hengen Herr-
ramme, Kuin murhellisi cuuldele Kolminaisull'
kijtos ölkön.

Se Neljäs Wirsi.

Ripildä eli synnin päästöldä palatesa/

W. 6. Jesu minuun ilon autnun, 26.

I. 2.

Toudu nyt mun sielun siinä, riena tygö Je-
suxen, Mene kijtost Herrall wieman,
Nijnkuin mies se syndinen. Joca spitali-
sa

sa cosas Oli siin ni'n suures waaras Että hengens saalix sai Kijtti Jesust, ei oll' wai.

2. Niin myös tule samall tawall Tehdä minun syndisen, ei niin tyhmä oll ja camal Eunn ne miehet yhderän, Joita Jesus caipas caicki Euren työn heil teki ratti, Puhdist heiltä pahasta Taudist tappawaisesta.

3. Niin myös minun teki terwoy Cielun hengen wirwotti Andoi syndin suuret ander, Joisins cansa sowitti, Päästi tunden ahdisturest Herran wihast uhcaurest, Lain candest co-wasta Jong all olin orjana.

4. Mutta nyt ett woisin pyhy Sinus Kijni Jesuren, Sinun perääs hartast kysy, Muisstut is mua Jesuren. Etten sinu cadotaisi Hywi toitas unhobdaisi Euin sä minun tutaren Ripiü annoit saadaren.

5. Opet Jesu henges cautta iloll Kijttäin wei aman, Weres woimall aina auta Halleluja sanoman Sinun hywä; tekois' puolest Eunnon lewon rauhan edest, Euin sä synnild fangitull Cielulleni annoit tull.

6. Joca pedoll saalihyri Olin juosu julmal-le Luulin igen wapahari Palwelijax Herralle Waick en hänen ääudäns cuullu Wijnamäes twösa ollu, Mutta omas pyhydes Tein työt synnin pimendes.

7. Ah suur Kijtos Jesu rakas Oleon armos edestä, Ettäs heitit syndin takas Cielun päästit Hädästä Cadon lammas cotio jällens Päästi tutur paimenellens Ystävitten seurahan Pyhäin lammas laumahan.

8. Joiden joucos ulos sisäll Käppi Herran
B
latus

laitumell Heidän cansans ehtollisell Mene iloy
JEsuressä Ja sitt taiwan pyhäin caikein, Joill'
on siitä riemu sangen, ett he sai muu kessellens
Ystäväri JEsuses.

9. Muista nyt siis siels parcan Ettäs olet
parattu, Älä mene syndin carcaan Joista pahoin
paduttu Sydän niiden suruttomain Nippi las
sten kelvottomain Jotk ei syndi tunnekan Ei
niit andey saanekan.

10. Terv' ei tarwis parandajat Eoff ei tie
dä walitta Tunnon harvoi solmendajat Jotca
sielun rasitta, Eose ei tunnust ulos sitä Mitä
liha hywän pitä. Mutta peittä petorens Juo
neet julmat sydämmens.

11. Ei saa heihijn sana salwa Saarnin
all ei ripisä, Waicka tundo soima calwa Cui
tengin he synnisä Yhtä hywin vussy cahleis
Wiecaudes pirun solmis, hengellisell muodolla
Sielu rauk on fangina.

12. Päästä Herrä JEsu wallal Sydän
synnist sywistä Että ripild oikiall tawall Jäs
castwain edestä Valais hengen waacutuxell O
man tunnon todistuxell, niin ett olis wiifi waan
Eiit jos laps on Jumalan.

13. O sä hurscas Hengi tosin Cuule sinua
rukoulen Te wiel armos ihme työskin Kynnä
sywäld sydän se Cuin on ulcocullaisudes Ma
kias omas rackaudes Pettäwäises menosa Ni
pill ja muoll ollesa.

14. Ah cuin monda suomen saares, Että
muolla mailmas, Kärwät ripill joucos suures
Jumalata pilcamas Cuiteng monda sieldä pa
la, Jotca syndins peittä sala, Cuule että sillä
tiell, Papild andey saiwat siell.

15. Mut

15. Mutta ei oll papill woima Syn di an
dex anda sill Tuin ei tunne synnin waiwa Sa
na tute duomioy niill, Mutt Colm yhtens sen
teke niill cuin murhellisex näke syndeinsa yllise,
Eose he händä rucoile.

16. Sitte wast niill caturwaisill Joita tun
do ahdistä Caickill harwoill useowaisill Pappi
asian wahwista Syn dein andex saamisesta
Jost he puhu haluisesta Heidän sieluns tiloja
Ahdisturi iloja.

17. Että JESUS syndisä cuule eaturwais
sia Ei muist enä endisä Mikoria pahoja, Pa
randapi weripahat Jotca sielun itkeen saivat
Julki sala sanoman JESU joutu auttaman.

18. Näin he saawat hänen cansans Tuin se
Cacheus syndinen Opetus lapses murheisansa
Cuulit änen suloisen JESUelda joca sanoi Au
tuut rauha heille jaoi Nutuas nämä sanat
saa Synnin tunnos omista.

19. Se on päästet ulos sijtä Pahast omast
tunnosta: Ah ei tied cuing JESUST kijtä, Ju
malan töit julista, Taidais Dawid pyhän sans
sa Joca sanoi aicanansa: Kijtä HERRA JES
usta Caicki mit on minusa.

20. Suuret owat HERRAN teot Nutuas
waarin ottane Hall on sula riemu menot Jo
ca niitä tutkine, Sill on Jodas joca erän Mi
na woitto woiton perän Se saa crunun cullais
se Palkay taiwas iijäisen.

21. Colminaisus armollinen Meitä ike cuta
fin Cuolema ja duomiot ennen Armos paca
noitakin Käändäkön ja walaiskohon Nutua
ri saattacohon. Se on mahdollinen sull Jst
lastes huuto jo cuul.

Herran pöydälle menneä.

W. c., O Jesu Leipä elämän, &c.

I. v.

Jesu racas Wälimies cuin
Sielun ilahutat Siunatul/
rumil twerelläs, Nun ratwiket ja
juotat / mä tunnen etten ymmärrä
luonollisella järjellä / Sen corkiat
salaisutta /

2. Ah twalais Jesu tyhmyttän /
aut uscon silmil näen / Sun an-
sios armos kyllyttä / cuin mah-
dollisex teke mun mahdottoman
ilkiän ja keltwottoman Kerjäjän sun
pöytäs twierahari.

3. Ah puhdist nykin sydän-
men / cuolettawista töistä, et oikein
Herran pöydällen tulen ja mai-
stan tästä / Sacramentist sen ater-
jan / cuin twirtwotta mun sieluistan /
aut mahdollisest nautin.

4. Etten

4. Etten mä olis surutoin/ ta-
caisin langen huono / sit autu-
ast armost osatoin/ Et syön ja
juon sen duomion/ Guin sille sie-
lul ollene/ jos keltvottomast ottane/
sun Xumis weres wastan.

5. Siis paremb olis asia etten
mä ottais wastan / tät armo
pöydän atria/ keltvottomasti cof-
can/ ennen kuin armon saatutan/
ja Synnin tunnon tarvoitan. Sit
sielus halu syty.

6. Waan ettän olen keltvotoin
tät herku nauttimahan / ja ihe-
stani halutoin, sun tygös tule-
mahan: niin wedä Jesu minua/
et lähenistin sinua / Sun armo
tvetos woimall.

7. Unn etwäs tai oll turwa-
nan / täälä tuonelahan tulles / jong
woimalla Sitt cunniaan Tulen
mailmast lähteis / jongs walmi-
stan is armosta / uscotwaisille cal-
lista/ sun anstollas olet.

8. Ah Jesu neuvo taitouta et
taidan tahtos jälken / näin corkian
astian toimitta talut mua pöhdäl-
les oikein / et armos cautta cun-
niakes / Sun ramis pyhän rutwa-
rens / Sais sielun igellensä.

9. Gans weres Gallin suna-
tun / Joca mun tahten wuost / lu-
nastureri annettun rad'audes mui-
stori joisin / et uscon siit ain wahtwi-
stuis / sieluni woima udistuis / sun
cuollos Julistaman.

10. Ah jos sen tehd ain mui-
staisin / Silloin cuin syndi caitwa /
Sit joca päitwä woitaisin / caid
jotca minua waitwa / tunnos sie-
lus ja sydämes / ne tallaisin Sun
wäelläs / cuin tuscan tunnen heistä.

11. Opet mua silloin ekimän ri-
stis tykön ain apu / pöhdälles mui-
stut menemän / siit hyödytyst ja
macu, ann Jesu minun tutaxen /
Sun anstotas tutxiaren / weres caut
woitto saada /

12. Ja coetteleen ihiän opet mua
HERA Jesu / tutkiman oma sy-
dändän / cuin mones synnis siehu/
ett' eron niistä ottaisin / eng enä
heihin suostuisti / waan cauhistuisti
caici.

13. Ah Jesu iz mua walmista/
sun Pöytäsi wierahari usconi hei-
coo wahwista / et tulisti hartahari/
Sull Jesu opetus lapsesi ja can-
sas perilliseri / nyt täl erällä taitwas.

14. Mut / joca tietämättömydes /
ettei ol' sielusa halu / Eäy HER-
ran Pöydäll kōykämydes ei cos-
can ol' kerjämäs almu / wan luot-
ta töidens ja hytyndens pääl / eik
syndiänsä oll murhettin tääl / se kiro-
uren duomion saapi.

15. Sillä ne wierat waitwaiset /
joiden sielut ei Jesusta caipa / ol'
autuudesta osalliset / ei he saa
ander welka / cose syndi ei tunne
walittacan niin ei sit usco wah-
wistuckan / Jesuren rumist ja werest.

16. Tä-

16. Tästä meitä caikia warjela
kon Isä Voica ja pyhä Hengi Sol-
minaijut locainen rucoileon et tääl-
lä auremme ehti/ ett herätäs syn-
nisa cuolleita meit/ ettemme käwis
heltwetin zeit/ wäärin Herran Pöy-
däll/ waan oikein.

17. Waicf mont sen pyhän Eh-
tollisen/ Suullans siel söwät ja
juowat Sijn teke he synnin ehdol-
lisen / cadoturen omat he owat /
jollei armon ajas paranust tee. Nijn
sacramenti he duomike ettei Jesu-
ren muistori tehnet.

18. Ah merkike surutoin wieras
wiela cuing tules ja walkias ku-
mas/ Gattilas cuohu wari siellä
rauta kiehu ahjosa pajas; nijn HErr-
ran wihan tulesta ain pruscupi wie-
rasten keltwottomain pyreet suust
Sieramist ulos.

19. O paremb ett ollsit ennen
tääl Luondoeappalden rietasten can-
sa/ Sicain ja coirain ämbäristä

syön juonu ruhestansa; ei helwett
min. Cumia sitt olisi heil palkan saa
cauhian tulisen siel, cuin IEsuren
perittäjä Judas /

20. Jos näistä närkäsiyt sydäm-
mesäs ja pahasti tahdot paitsu /
nijn cako ja coettel elämätäs / mi-
tä ramattu sano ja lausu / etis
taida yhdellä erällä / olla HEN-
ran ja Werkelen Pöydällä sen Pa-
twali todista toder.

21. Ah Iesu elämän leipä yrin
cuin lähde / tie, totus iz olet / Uhe-
distä sieluni cansas yhten Sill si-
nä ja sanas on todet: an armost
se armo mun IEsuren / et Hen-
gesä ain sun nautiken / mua cuob-
lutta coira sä wirtwot.

22. Ett sinatut caiki olisin jo
täällä eläis mailmas / IEsusta sy-
dämmest rucoillisin et liban ja hen-
gen sodas / werensä cautta meil
woiton tois / tääl hatwoisans elä ja
cuolla sit sois IEsuren uscosa Amen.

HERran pöydäldä tullesä /

W. c., Sull Jesu mielest nöyrästä , 10.

b. 1.

S! euinga hercut corkiat / Gal-
limmat muita calki / Tai-
wan pöydäldä saatutta / Andoi
mun Jesureni / Katwisi mun nyt
ihelläns / Wyhäll rumill ja werel-
läns / Jost sielun riemuisepi.

2. Ett nautie sain mä pidos
täß Jesusta sulolfinda / Hän ai-
na ombi apu läß, Hädäs aurhu-
tatwita / Sen täsä pidos lihawas /
Toderi näin ihanas, Niitusa ku-
coistawas.

3. Eht olin cuollos cotwasa /
Mälkään näändymäs syunnis, Niin
parans kätens omansa / Lämmit
mun tundon kylmist / Wesistä ylös-
nosti myös Jost sielun sydämen
kyl myös / Oll' höll' ja päitwäll'
rastas.

4. Näin

4. Näin ihens pani pandiri,
Ja todisturer mulle. Ett' welcan
andoi anderi/ Ah! kiitos oleon sul-
le/ O! Jesu oma ystävän/ JE-
su pyhä sydämesän/ Ja uscost us-
coon auta!

5. Gault' Wyhän Henges aini-
an/ Guin sielun iloittapi/ Eist
ett' on morsian Kuningan/ Told
uuden woiman saapi/ Mun wel-
jer sisarens myös, Omarens o-
mist täsä myös/ Tuott' hecutmall'
cuin wirral!

6. Näin HERRA JESUS toimii-
tan/ On oikeil pöytäns vierail;
Niill' uscowille lahjoittan'/ EHK
olwat mailmas hajall' Sentähden
waikas könhä täß/ Olet mun sie-
lun ihesäs, Niin ricas Jumalaja.

7. Siis kiittä HERRA JESUSTA/
Sielun ja sydämeni / Ruumin hen-
gen cuin minusa Ombi ja elä-
mäni/

máni/ Joca ei soima pahuttas /
Waan muista kōnhä sieluistas /
Wapahtha/ cunniall cruna.

8. Nyt pretitarha atvoi on / Ja
lähde suorewainen: Aut' Jesu sit
ain Henges suon / Guin helle pol-
tatwainen / Min sieluani cuitwapi /
Uhdistus risti seurapi / Eli jos i-
hes salat.

9. Kucollen twielä sydämeest / Eits
ruumis tweres twomall' / Näyttäi-
sit tunnos salaiset Wicani jo-
ca harald: Ann' Jesu ne oikein
ilmei tull' Ansios cant heistä twoi-
to mull' / Spōd' Ehtollista cansas.

10. O! Jesu osalliser tee / Ain
sanast sacramendist / Eit' ripill' Eh-
tolliselle / Tulisin mahdollisest; Sill'
ei se pallas tapa twaan / Autuu-
den astoisakan / Min aut' mitän
Sielu.

11. Sill' luonnon suuri ymmä-

rys /

rys / WiisauS / tieto / taito / Niist
tule sydämmen paisumuis / Ne hat
se niincuin racto / Aut' Jesu mua
sisällifesti / Ett sydämes hengellise
sti / Nöyrydes sinua seuraan.

12. Ah! Jesu rakkauS määrätöin /
Wohy nyt minus asu : Sil' sinä
olet ääretöin / Mä ann' enä pai
su Mun sydämeni misäkän / Waan
auta sinus pyhman / Eng' lepo
löydäis muolla.

13. M' ann' mun Jesu unhor
ta / Sun hwti töitäS eosean Waan
racas Jesu fehoita / Sydämen
sinu muistaan : Ett' pyhän ehtolli
ses cautt' / Tulisin urhollijer / aut
Elämän uudistukseen.

14. Ann' Jesu Henges minua /
Muhdell' ja neutwo aina / Jos o'
saisin pois horjahta / Autuden tieh
dä taitwan / Ett hän sitt tundon'

gin Sundeman tulifit tunnosas Niin et sä
synnit makial Uhrasi sieluas satanal.

4. Ah tule növräll sydämellä, Jumalan etes
en itku suul, Ja saastaisudes tuunust wielä,
Edes tuo niiden pahus suur, Sills olet häij
kuiwa puu, Hädelmäs pahoin kuoistu.

5. Ne cauhistapi kerran todest Sun oma tun
bos waiwapi, Ah jos Jesuren ansion puolest
Niit Isäld ander anoisit, Hudeauxilla hartas
sti, Niin hän sua cuulis laupiasti.

6. Viel neuwon sinua sielu raukka, Ettet
sä syndiä synin pääl, Tekis, ja niin cauwas
carca Paimenes tykö poses tääl, Ah pydä syn
nist luopua Sill helwet cuum on palawa.

7. Ah älä käändymystäs jätä Ihminen het
keen wijmeiseen, Sielul on silloin suuri hätä,
Coff's lähdet matcaan ijäiseen, Ah antuas jo
ca cuolesans, Walmis on lähten iloncans.

8. Ett's löydä esimerki muusa, Sielu pare
ajatellesas, Pais yöwöwäritä ristin puusa, Cuit
armon saan on cuolesans, Älä sentähden luo
ta tääl Cuolen uscon ja toiwon pääl.

9. Jos olisit jo kändyväinen Sä sielu rauc
ka pahudest, Ja hywäll tiellä culkewainen,
Niin Jesu sua armoifest, autais Pyhällä Hen
gelläns; Mailmast satais erinäns.

10. O! cuinga suurest riemukopi, Se sielu
jo täs elämäs, Sijt ilost cuin hän tairwas saas
pi, Ja tietä sielä löytäväns Abrahamin hel
mas laclamat Husianna weisa taucomat.

11. Waan usco ensin racas sielu Farwitan
jo täs elämäs, Ettet sä silloin muihin suostu
coss haucuttele peräsäns, Se wielas perkel juo
reman, Himoin ja töihin suostuman

12. Sill nhtä eicck se hääyl ombi, Euinga
kän sa sun kulkeman Jos teet sitä cuin wäis
rin sopi, Tundos wastan ja Jumalan; Niie
suuri julki syndejä Taie salaisia pieniä.

13. Kuoileam ain ett Herra Jumal, Tääl
ermon ojas käänaiss meit, Poikans Jesuren
ansion woimall, Synneijäm hywin nuckuneit;
Pohäl Hengelläns walaisis Ja ydämmissäm
hallihs.

14. Sill ei sielull muut ole turwa Murhes
ja kiusaurisa, Ei löydä lepo muol eik rauha,
Mut pyhän wuoren rawoisa; Ne ombi hawat
Jesuren, Cuin anda lewon sieluisen.

15. Num' Jesu armos caikill wielä, Ja
käännä käändymätömät; Illä heild Henges ar
mo tiellä, Että he olfit näkewät; Euing syn
dins eatumattomat he Helwetisä palawat.

16. Tätä cuuleon Isäm tairwas, Colmi
naisus pohä corkia, Jesus ja Pyhä Hengi
takas, Ed-stäm hywä manawa Eläis cuoles
meit autacon Jumalal Cunnia olechon!!!

Marja sidottuna Canten cansa 6.
äyri hopja raha.

